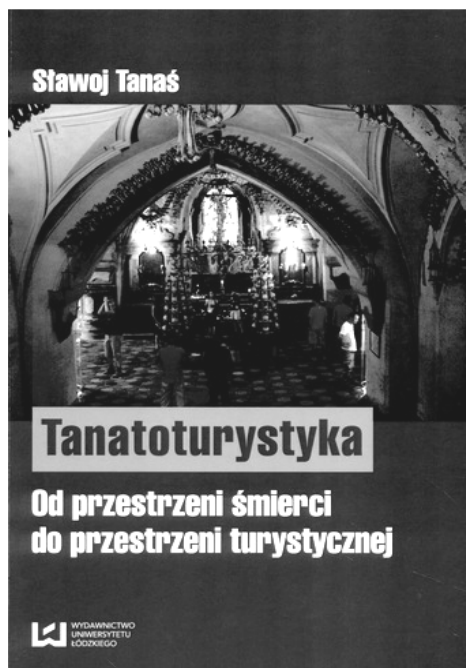

SŁAWOJ TANAŚ

***TANATOTURYSTYKA. OD PRZESTRZENI
ŚMIERCI DO PRZESTRZENI TURYSTYCZNEJ***

WYDAWNICTWO UNIWERSYTETU ŁÓDZKIEGO
ŁÓDŹ 2013
ss. 224

Recenzowana książka stanowi dojrzałe rozwinięcie zagadnienia tanatoturystyki, która w Polsce ciągle jest mało znana. Autor jest właściwie jedynym specjalistą w tej dziedzinie w naszym kraju i jednym z nielicznych w światowej geografii turystyki.

Na strukturę pracy składają się cztery zasadnicze rozdziały („Śmierć i kultura”, „Geografia kultury śmierci”, „Człowiek w przestrzeni tanatoturystyki”, „Istota tanatoturystyki”), wstęp, wnioski oraz literatura (ponad 250 pozycji!). Książka zawiera 46 rycin, 25 fotografii, 12 tabel, a także streszczenie w języku angielskim.

Każdy z rozdziałów stanowi jakby zamkniętą całość. Autorowi udało się jednak przeprowadzić między poszczególnymi częściami niewidzialną linię, która pozwoliła zachować ciągłość rozważań, a procedurę badawczą przeprowadzić na zasadzie *step by step*. Otrzymaliśmy więc opracowanie, w którym pozorna odrębność rozdziałów nie zaburzyła dociekań naukowych ani logiczności samego procesu wnioskowania. Autor w sposób bardzo wyważony scharakteryzował poszczególne zagadnienia, co sprawiło, że prezentowane sformułowania – niekiedy trudne – są zrozumiałe dla czytającego. W przypadku tak trudnej i skomplikowanej problematyki wykazał się wielką dojrzałością, pozwalającą mu przedstawić swoje wywody w sposób niezwykle kulturalny i z poszanowaniem odczuć duchowych przyszłych Czytelników.

Praca stanowi *novum* jeżeli chodzi o samą teorię nauk o turystyce. O ile mi wiadomo, żadna forma turystyki nie posiada tak wnikliwego opracowania teoretycznego, jakiego dzięki dr. S. Tanasiowi doczekała się tanatoturystyka. Opracowania o charakterze czysto teoretycznym stanowią bardzo rzadkie przypa-

dek w dorobku młodego pokolenia geografów. Recenzowane studium stanowi z pewnością interesującą próbę nowego spojrzenia na opisywaną formę aktywności turystycznej.

Rozległość badanej problematyki sprawia, że wchodzi ona w zakres zainteresowań różnych nauk z tzw. „pogranicza”, a więc m.in. kulturoznawstwa, etnologii, częściowo socjologii. Autor, jako wytrawny badacz, nie poddał się presji bogatej literatury i atrakcyjnych źródeł dostępnych dla każdej z tych dziedzin. W sposób bardzo wyważony podjął dyskusję z tymi naukami, równocześnie prezentując geograficzny punkt widzenia. Czytając pracę nikt nie ma wątpliwości, że jest to studium z zakresu nauk geograficznych. Mieści się ona w kręgu zainteresowań szeroko rozumianej geografii człowieka, a zwłaszcza geografii kultury, geografii religii i geografii turystyki. Chciałbym też podkreślić, że zarysowane w pracy relacje między przestrzenią turystyczną a tanatoturystyką są wyraźnie nakreślone i klarowne. Książka jest interesująca i w istotny sposób poszerza nasz zakres wiedzy o zjawisku podróżowania w ogóle, a tanatoturystyki w szczególności. Mimo dość niecodziennej problematyki tekst jest łatwo przyswajalny. Powstało oryginalne studium, bardzo rzadkie w przypadku badań naukowych związanych z turystyką. Praca ma duży walor aplikacyjny. Powinna trafić do różnych placówek gospodarczych, planistycznych czy turystycznych, ale także do przedstawicieli Kościołów różnych wyznań, opiekujących się przestrzenią tanatoturystyki.

Antoni Jackowski
Uniwersytet Jagielloński